

Երևան, 9 Ռեստորան, 2019

Տերության Աղօթք

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասկութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմասկութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. Եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՍՈՍ 106:34-38

ԱՍՏՈՒԹՈՅ ԲԱՐՈՒԹԻԻՆԸ ԻՐ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԻՆ ՀԱՆԴէՊ

Չընաջնջեցին Քանաան ապրող ժողովուրդները, ինչպէս Տէրը ըսած էր իրենց,
այլ՝ անբարոյ կենակցութիւն ունեցան հեթանոսներուն հետ,
եւ անոնց բարքերը որդեգրեցին:

Անոնք կուրքերուն պաշտամունքին նուիրուեցան,

ինչ որ իրենց կործանումին պատճառ եղաւ:

Իրենց փրաներն ու աղջիկները դեւերուն զոհ ընծայեցին:

Անմեղ արիւն թափեցին, արիւնը իրենց խսկ փրաներուն եւ աղջիկներուն,
որոնք իբրեւ զոհ ընծայեցին Քանաանին մէջ պաշտուող կուրքերուն.

Եւ երկիրը արիւնով պղծուեցաւ:

Ուսպի Տիրոց բարկութիւնը բորբոքեցաւ իր ժողովուրդին դէմ,

զզուեցաւ իր սեփական ժողովուրդէն:

Զանոնք հեթանոս ազգերու ձեռքը յանձնեց,

եւ զիրենք ապողոները իրենց վրայ իշխեցին:

Բազմաթիւ անզամներ Տէրը զանոնք ազաքեց, սակայն անոնք կամաւորաբար ըմբռստացան անոր
դէմ,

Եւ յամաօրէն շարունակեցին մնալ իրենց անօրէնութեան մէջ:

Բայց Տէրը գենաւ անոնց նեղութիւնը, լսեց անոնց աղաջանքը,

յիշեց անոնց հետ կնքած իր ուխքը, եւ փոխեց իր մբադրութիւնը, որովհետեւ անսահման է իր սէրը:

Զանոնք գերութեան տանողներուն սրբին մէջ զույթ դրաւ անոնց հանդէպ:

Փրկէ մեզ, ովք Տէր, մեր Ասպուածը, հեթանոս ազգերուն մէջէն մեզ վերսպին մէկփեղէ,

որպէսզի քու սուրբ անունիդ գոհութիւն յայբնենք, եւ քեզ օրիներգելը ըլլայ մեր պարծանքը:

Օրինեալ է Տէրը, Ասպուածը իր ժողովուրդին, յաւիդեանէ մինչեւ յաւիդեան: Ամէն:

ՃԱՐԱԿԱՆ-ԱՂՕԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Վ մէնասուրք Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, նսծեցելոց արքայութիւն:

Արի Վստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի զնալ ի նանապարի,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՝ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՅՆ ՆԻՒԹԸ
ՀԱՅ
ՄԱՐԳԱՐԵՌԵՒԹԻՒՆ ԵՐԵՄԻՎՅԻ
19 ԳԼՈՒԽ

ԿՈՏՐԱԾ ԿՈՒԺԸ (19:1-15)

Եթե անցեալ անգամ Տէրը Երեմիան դրկեց բրուտին վունը, որպէսզի անով ցոյց տար Ասրուծոյ վերաբերմունքը իր ժողովուրդին հետ, ժողովուրդին վերաբերմունքը Ասրուծոյ հետ, եւ իբրեւ հետքեանք զալիք պարզուհասները այս ժողովուրդին վրայ: Այս անգամ Տէրը մէկ այլ ուրիշ պարզամ մը կը փոխանցէ մարգարէին ըստով. «Գնա՛, բրուտի շինած հողէ կուժ մը ծախու առ ու ժողովուրդէն քանի մը ծերեր եւ քահանաներէն քանի մը ծերեր քեզի հետ առ, եւ զնա՛ Ենովմի որդիին ծորը եւ հոյն յայլինէ այն պարզամ ները որ Ես քեզի պիտի յայլինեմ» (1-2 հմր): Հետաքրքրականօրէն, Ասրուծոյ կը թեկադրէ մարգարէին, որ ծախու առնէ շինուած կուժ մը, եւ ոչ թէ տակաւին շինուելիք: Տարբերութիւնը այն է, որ շինուելիքը դակաւին ճախարակի վրայ է ու կրնայ նոր ձեւեր ու դեսքեր սպանալ, մինչ շինուածը արդէն եփուած ու կարծրացած է: Այնպէս ինչպէս Խորայէլի որդիներուն սիրով կարծրացած: Վկայութեան համար քեզի հետ «Ժողովուրդէն քանի մը ծերեր եւ քահանաներէն քանի մը ծերեր առ», կը նշանակէ յայլինի, յարգուած, այլ խօսքով, ժողովուրդի ներկայացուցիչները: Եւ զնա՛ Ենովմի որդիին ծորը, որ հեթանոսական պաշտամունքի ամեննեն ահաւոր ու սոսկալի դեղն է, ուր ոչ միայն պաշտամունքը կ'ընէին, այլ նաև իրենց զաւակները կը զոհին կրակով. «Քահանին բարձր դեղեր շինեցին, որպէսզի իրենց դրաները կրակով այրեն» (5 հմր): Այս իսկ պաֆճառով դեղը օպարացուցին, այսինքն՝ Ասրուծոյ համար նուիրականացած դեղը, օպար ասրուածներու դեղ պարասպեցին, ինչպէս նաև այդ դեղերը անմեղ արիւնով լեցուցին (4 հմր), այսինքն՝ իրենց դղարն ու աղջիկները կուոքերուն զոհեցին:

Օրեր պիտի զան, եւ այս դեղին անոնք Սպանութեան ծոր պիտի կոչուի, ոչ որովհետեւ իրենց սպաննեցին, այլ՝ իրենք պիտի սպանուին: Դաժան է դարպապարագութիւնը, բայց նաև արդար: Որովհետեւ ինչ որ կը ցանես, պիտի հնձես: Երբ անոնք, իբրեւ զոհ, ընծայ, իրենց զաւակներուն արիւնը կը թափիին, այսինքն՝ կը զոհիին, որպէս հետքեանք, թշնամին պիտի յարձակի եւ իրենց արիւնը թափէ, այսինքն՝ կովորէ (6-7 հմր): Առաւել եւս, այն քաղաքը, որ ծանօթ էր որպէս խոսքացուած երկիր, մեղք ու կաթ թիւցնող, ահա աւերակ ու նախարինքի առարկայ պիտի ըլլայ, ու անկէ անցնողը պիտի զարմանայ, թէ ինչ պարահեցաւ այս քաղաքին (8 հմր), ու պիտի սուլէ, զարմանքի արդարացութիւն: Բ. Օրինաց 28:53, Մովսէս այս բոլորի մասին մարգարէացած էր արենին, եւ այդ մարգարէութեան խօսքերը իրենք կը կարդային, եւ ճիշդ անոր համար է որ արձանագրուած էին, որպէսզի զալիք սերունդները լսեին ըստ այնմ զգուշութեամբ ապրելու: Բայց արդէն իրողութիւնը ցոյց կու դայ թէ անոնք որոնք պարապահանափու էին այս ժողովուրդը դասպիարակելու չին կապարած իրենց պարպականութիւնը, իսկ ժողովուրդը մտիկ չէր ըրած առողջ եւ ուղիղ ուսուցումներուն: Պօղոս Առաքեալ նոյն արդարայացութիւնը ունի երբ կ'ըսէ. «Այս բաները պարահեցան՝ իբրեւ օրինակ մեզի, որպէսզի չար բաներու չանկանք, ինչպէս անոնցմէ ումանք պաշտեցին» (Ա Կորնթ 10:6-7): Իսկ իր աշակերտին նամակ գրելով պիտի ըսէ. «Ժամանակ պիտի զայ, երբ մարդիկ ականջ պիտի չկախեն առողջ վարդապետութեան, այլ՝ իրենց սեփական ցանկութիւններուն համապարասխանող եւ զիրենք հաճոյացնող բաներու մասին խօսող ուսուցիչներ պիտի փնտռեն: Պիտի չտղեն ճշմարդութիւնը լսել, եւ առասպելներու ականջ պալով պիտի կորսուին» (Բ Տիմթ 4:3-4): Ոչ միայն կովորած, այլ նաև սով պիտի ըլլայ, եւ այնքան սասպիկ սով, որ մինչեւ իսկ պիտի սպիապուին իրարու միս ու դեղու (9 հմր):

Եթե Տէրը բրուտի նման իր ձեռքին մէջ ունի կալը, որպէսզի ըստ այնմ շաղէ եւ անկէ կուժ շինէ, իսկ իմաս այդ շինուած կուժը պիտի կովորէ, ինչպէս որ Երեմիան բրուտին քովէն բերած կուժը, ըստ Տիրոջ հրամանին իր հետ եղող մարդոց աջին առջեւ կովորեց (10-11 հմր): Հետքաքրքրական է այս բաժինը երբ կը համեմագրենք Սաղմոս 2:9ի հետ. «Զանոնք երկաթէ զաւազանով պիտի հովուես, կաւէ անօթի պէս պիտի փշրես զանոնք»: Կը նշանակէ, թէ անոնք որոնք Երեմիայն հետ էին ու դեսան եղածը, ծանօթ էին այդ երեւոյթին, որովհետեւ անոնք զիրեն Սաղմոսներէն այն մարգարէական խոսքումները կապուած Մեսիային, որ պիտի ըլլայ ազգերու թագաւորը, բայց այսպես երբեք պիտի չկարենային պարկերացնել, թէ իրենց մասին է խօսքը: Ահա ինչպէս որ Տոփերի մէջ զոհեր կային, այնպէս ալ այս քաղաքին մէջ զոհեր պիտի ըլլան, այնքան շար, որ ալ թաղուելու դեղ պիտի ըլլայ եւ ամբողջ քաղաքը պիտի ապականի (12 հմր):

Հետքաքրքրական է անցեալի գուներու շինուածը, երբ դանիքները դարակ կը շինէին, քանի մը նապարակներու համար, քալելու (Բ Թագ 11:2), «Դամիթ դանիիք եղելով կը բակեր երբ Բերսարէն դեսաւ»: Կամ աղօթի համար, «Դելրոս դանիիք եղաւ աղօթելու» (Գործ 10:9): Ինչպէս նաև պաշտամունքի վայր. «դանիքներու վրայ երկինքի գօրքերուն եւ օպար ասրուածներուն խունկ ծխեցին» (13 հմր հմմի Սոփոնիա 1:5): Այլ խօսքով, երկնային մարմիններու՝ արեւու, ասրուերու պաշտամունք: